

THE WAY

ШЛЯХ

Офіційний друкований орган Філадельфійської Архиепархії Української Католицької Церкви

VOL. 73 - No. 7

15 квітня 2012 р.

Українська Версія

Великдень в Катедрі Непорочного Зачаття, 8 квітня 2012 р.

(фото: Т. Сівак)

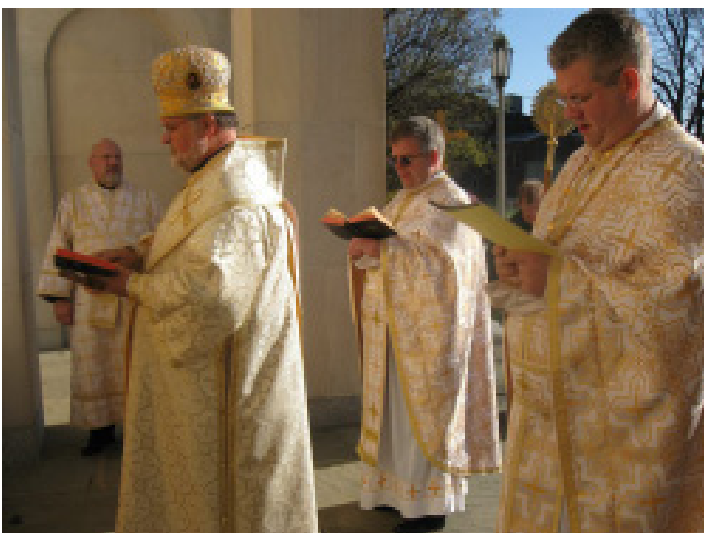
диякон Михайло Ваак, о. Павло Макар, митрополит-архиепископ Стефан Сорока, о. Іван Демків, і піддиякон Роман Оприск. (фото: Т. Білий)

**Дивіться відео на блозі:
www.thewayukrainian.blogspot.com**

Великдень в Катедрі Непорочного Зачаття, 8 квітня 2012 р.

(Фото: Ліса Опрыск)

15 квітня 2012 р.

Посвячення традиційних великодніх страв у Катедральному залі у Велику суботу, 7 квітня 2012 р.

(фото: Т. Сівак)

Велику суботу Катедрі

КОПІЯ ТУРИНСЬКОЇ ПЛАЩАНИЦІ

Дивіться відео на блозі:
www.thewayukrainian.blogspot.com

Blessing of Easter foods a very symbolic and tasty custom

BY JOHN E. USALIS (STAFF WRITER jusalis@republicanherald.com) Published: Sunday, April 8, 2012

FRACKVILLE, PA - The most joyous and holiest day on the Christian calendar - Easter Sunday (Holy Pascha) - began Saturday in many churches in the area, with the earliest liturgies being celebrated at 4 p.m. at Eastern Rite Catholic churches, such as St. Michael Ukrainian Catholic Church in Frackville.

The celebration of Christ's Resurrection in Ukrainian Catholic church brings the people to declare in Ukrainian, "Khrestos Voskres!" as the initial greeting, followed by the response "Voyistinnu Voskres!" ("Christ is Risen!" "Indeed He is Risen!")

While all Roman Catholic churches cannot celebrate the Vigil Mass before 8 p.m. on Saturday, the liturgical guidelines in the Eastern church are allowed to begin the vigil at the earlier time. Today on Easter Sunday, Protestant and Catholic (Eastern and Western rites) will hold services throughout the morning. Due to a difference in the liturgical calendars, the Eastern Orthodox faithful will celebrate Easter next Sunday.

After Saturday's Divine Liturgy of St. Basil the Great at Saint Michael's, which was preceded by vespers, or evening prayer, the traditional blessing of the foods served for Holy Pascha was held in the parish hall of St. Michael. During the liturgical services, the dark vestments of the clergy, as well as the altar linens were changed to white, the Holy Shroud which reposed in the tomb since Good Friday was placed upon the altar, and the Good News, the Gospel message was proclaimed for the first time: *"He is not here, for he has been raised just as he said. Come and see the place where he lay. (Mt. 28:6).*

The Very Rev. Archpriest John M. Fields, pastor, conducted the blessing ceremony. Other churches also bless the foods that will be served on the holiday table today.

Fields explained that many of the foods that were blessed and served were those that could not be eaten during the Great Fast or Lent.

"I will bless those foods that could not be eaten traditionally during the time of fast," he said.

"Remember, when we began the journey of the Great Fast, we had Meatfare Sunday, which is really a farewell to meat and meat products, and Cheese Fare Sunday, which is the final day to eat cheese and dairy products," Fields said. "And now as it (Great Fast) ends with the celebration of the Resurrection, we once return to eating these meats, cheese, butter and eggs. They take on a new significance as you refer to Scripture when you hear about the fatted calf, the lamb, butter, eggs and cheese. And so, we take on a new meaning, a Paschal meaning, a meaning for Easter."

The tables were filled with ham, kielbasi, cheeses, dyed eggs, butter and much more. The families brought their foods in baskets - usually reserved to be used to carry to foods to be blessed - and placed on the tables or left in the baskets. Each family had a lit candle at their location, another symbol

Nicholas Meridionale, 6, of Frackville, carries the holy water as the Very Rev. Archpriest John M. Fields blesses Easter food on Saturday after the Vigil Paschal Divine Liturgy at St. Michael Ukrainian Catholic Church in Frackville, Pa. (Andy Matsko, photo)

of the radiance of the Resurrected Christ.

After Deacon Paul Spotts walked around the tables incensing the food and prayers by Fields speaking of the different foods being blessed, the pastor also walking along the tables, blessing the foods and parishioners with holy water and having family members kiss a cross he held in his other hand, while exchanging the traditional Pascha greeting: "Khrestos Voskres!" followed by the response "Voyistinnu Voskres!" ("Christ is Risen!" "Indeed He is Risen!").

Велика П'ятниця в Катедрі

(Фото: Ліса Оприск)

Митрополит-архиєпископ Стефан Сорока святкував Великий Четвер в Frackville, PA

Metropolitan Stefan Celebrates Holy Thursday Liturgy in Frackville; Consecrates the Sacred Chrism and Washes the Feet of 12 Priests

FRACKVILLE, PA—On Holy Thursday, April 5, Metropolitan-Archbishop Stefan Soroka was the main celebrant and homilist during the Vespereal Divine Liturgy of St. Basil the Great at St. Michael Ukrainian Catholic Church, West Oak Street, Frackville (Schuylkill County), Pa. Concelebrating clergy were priests of the Philadelphia Archeparchy. Rev. Mr. Paul M. Spotts, Frackville served as deacon. Rev. Msgr. Peter Waslo, Chancellor, served as the master of ceremonies. Mr. Matthew Kenenitz led the congregational singing of the liturgical responses.

The procession was led into the church by altar servers of St. Michael's parish and a Fourth Degree Knights of Columbus Honor Guard of the Schuylkill Assembly.

The Holy Thursday service commemorates the institution of the Holy Eucharist and the priesthood of Jesus Christ at the Last Supper.

During his homily, Metropolitan Stefan emphasized the great gift of the Holy Eucharist that

(фото: с. Лідія Анна Савка, Ч.С.В.В.)

Jesus gave to us at the Last Supper. He also encouraged the faithful to pray for vocations to the priesthood and religious life, noting that Jesus instituted the holy priesthood when he gave us His Body and His Blood at the Last Supper and instructed His disciples to "do this in memory of Me."

Metropolitan Stefan also consecrated the Holy Myron (Chrism) during the service and performed the traditional Washing of the Feet of 12 priests reenacting the washing of the feet of His apostles by Jesus as recounted in the Gospel of John.

In Christian antiquity it was customary to baptize the catechumens on the feast of Pascha. The oils of Chrism, used for the

anointing of the neophytes or newly-baptized persons, were consecrated in advance, on Great Thursday. This practice continued through the late middle ages. The service of consecration of the Chrism was conducted annually.

Holy Chrism, also called Holy Myron, is a mixture

of olive oil, balsam, wine and some forty aromatic substances symbolizing the fullness of sacramental grace, the sweetness of the Christian life, and the manifold and diverse gifts of the Holy Spirit. In the Book of Exodus, Chapter 30, verses 22-33, the composition and uses of the Sacred Anointing Oil in the Old Testament are described.

The Holy Chrism that was consecrated on Holy Thursday will be distributed to all the churches in the archeparchy and is used for the anointing during the Holy Mystery of Chrismation during the reception of the Mysteries of Initiation—Baptism, Chrismation, and Holy Eucharist.

(Продовження на ст. 7)

Metropolitan Stefan consecrated the Holy Myron (Chrism)

Митрополит-архієпископ Стефан Сорока святкував Великий Четвер в Frackville, PA

(продовження з попередньої сторінки)

The Church also had a ceremony of the Washing of the Feet annually on Great Thursday in imitation of the event at the Last Supper. For the most part, it was limited to cathedral churches and certain monasteries. For a time, the service fell into disuse except in certain areas. However the service has been recovered by many dioceses throughout the world and results in an elaborate, dramatic and moving service.

In commenting on the traditional foot washing, Metropolitan Stefan said "this service teaches humility—in humbling oneself in friendship and intimacy with His apostles, Jesus gives us a model of service. We are called to serve one another; to help one another."

During this service, conducted at the end of the Divine Liturgy, Metropolitan Stefan washed the feet of the following priests: **Rev. Stepan Bilyk**, Shamokin and Marion Heights, Pa.; **Very Rev. Ivan Demkiw**, Philadelphia Cathedral; **Rev. Mark Fesniak**, Minersville and Middleport, Pa.; **Rev. Archpriest John Fields**, Frackville and Maizeville, Pa.; **Rev. Msgr. Myron**

G r a b o w s k y, Shenandoah and St. Clair, Pa., who also portrayed the role of Peter, who resisted having his feet washed; **Rev. Archpriest Michael Hutsko**, Mt. Carmel and Centralia, Pa.; **Rev. Orest Kunderevych**, Wilkes-Barre and Edwardsville, Pa.; **Rev. Paul Makar**, Archiepiscopal Vocation Director; **Msgr. James Melnic**, McAdoo and Hazleton, Pa.; **Rev. Roman Petryshak**, Plymouth and Nanticoke, Pa.; **Rev. Ruslan Romanyuk**, Cherry Hill and Williamstown, N.J.; **Very Rev. John Seniw**, Berwick and Glen Lyon, Pa.

Since he became Metropolitan-Archbishop, Archbishop Stefan has conducted these Holy Thursday services in various deaneries of this expansive archdiocese, which covers eastern Pennsylvania, New Jersey, Maryland, Virginia, Delaware, and the District of Columbia. "Each year, we celebrate this Holy Thursday services in a different deanery to allow more faithful to attend and participate in these very special and deeply spiritual and prayerful services," observed Metropolitan Stefan..

Архієпископ Стефан Сорока обмиває ноги дванадцятьом священикам.

Дивіться більше фото на нашому „blog” в www.thewayukrainian.blogspot.com

Soroka recalled that in coming to this South Anthracite Deanery, we come "to this area that is really the roots of our church. This is where our first immigrants came to this area—Shenandoah, Pa. being the location of the first Eastern Catholic Church in the United States. It is of special significance to come here where we have many priests and parishes. And what better time is there than spring, when new life begins to blossom forth all around us."

The Frackville parish is one of the 12 parishes that comprise the South Anthracite Deanery of the Ukrainian Catholic Archeparchy of

Philadelphia, which was the host deanery for this year's Holy Thursday services. The pastor, Father Fields, also serves as Protopresbyter (Dean) of the South Anthracite Deanery.

Metropolitan Soroka has served as Metropolitan-Archbishop of the Philadelphia Archeparchy since his installation on February 27, 2001. He was named to be the spiritual leader of the Ukrainian Catholic Church in the United States by His Holiness Pope John Paul II on November 29, 2000 upon the recommendation of the Synod of Bishops of the Ukrainian Catholic Church.

Pussy willows blessed for Flowery Sunday

BY **JOHN E. USALIS** (STAFF WRITER jusalis@republicanherald)

April 2, 2012 **Republican Herald**, Pottsville, Pa.

MAIZEVILLE, PA - While the tradition in western Christian churches - including the Roman Catholic, Anglican and Lutheran - is to bless and distribute palm leaves on Palm Sunday, the tradition in the Eastern Christian churches substitute branches from native trees, such as the branches from the willow tree.

The pussy willow branches, an early show of life in nature after winter, were blessed on Sunday, April 1 for Flowery Sunday (Palm Sunday) in Eastern churches, such as St. John the Baptist Ukrainian Catholic Church in Maizeville at the 8:30 a.m. Divine Liturgy. The Rev. Archpriest John M. Fields, pastor, blessed the branches at the conclusion of the service, with parishioners taking them home to display.

"Take these blessed willows to your homes, to adorn your icons, to decorate your crosses, and may they always be a reminder of your faith

in the Risen Lord," Fields said.

As described in the parish bulletin, "On the Sunday before the Feast of Great and Holy Pascha (Easter Sunday) and at the beginning of Holy Week, the Church celebrates one of its most joyous feasts of the year. Flowery/Palm Sunday is the commemoration of the entrance of our Lord into Jerusalem following His glorious miracle of raising Lazarus from the dead. Having anticipated His arrival and having heard of the miracle, the people when out to meet the Lord and welcomed Him with displays of honor and shouts of praise."

During his homily, Fields spoke of the beginning of Holy Week.

"In a sense this week, we're all going up to Jerusalem," he said. "This Sunday in Jerusalem, we witness the Hebrew children take the palm fronds and branches and calling out 'Hosanna! Blessed is He who comes in the name of the Lord!'"

Fields spoke of how many of the people who cheered

Jesus Christ during His entrance into Jerusalem called for His crucifixion later in the week.

He blessed two tables with pussy willow branches.

After the Divine Liturgy, Fields spoke of getting the pussy willow branches, which are usually collected by parishioners from local trees. The warm weather caused some inconvenience this year.

"Most are collected from around here, though I do get some from out of the area," he said. "With this warm spring, we had to

check early, because if you wait too long, they turn yellow. We told people to just watch and keep an eye on them."

Fields explained that the use of pussy willow branches in Ukraine was because of the great cost of obtaining palms.

The branches were distributed to the faithful as they came forward after the Divine Liturgy, kissed the handcross of the priest, were anointed with holy oil and received blessed bread, a liturgical rite known as *myrovaniye*.

The Rev. Archpriest John M. Fields, right, assisted by Deacon Paul Spotts, blesses pussy willow branches Sunday in St. John the Baptist Ukrainian Catholic Church, Maizeville, Pa. (John Usalis)

Квітна неділя в Катедрі, 1 квітня 2012 р.

Великоднє шукання яєць на Квітну неділю в Катедрі

Дивіться відео на блозі:
www.thewayukrainian.blogspot.com

ВЕЛИКОДНЕ ПОСЛАННЯ БЛАЖЕННІШОГО СВЯТОСЛАВА

Високопреосвященним і Преосвященним Владикам,
всесвітлішим, всечеснішим і преподобним отцям,
преподобним ченцям і черницям, дорогим у Христі мирянам
Української Греко-Католицької Церкви

Христос воскрес!

**«Небеса достойно нехай веселяться, земля ж нехай радіє,
нехай же святкує увесь видимий світ і невидимий,
Христос бо воскрес – радість вічна!»**

Воскресна Утреня, Канон Пасхи

У цей урочистий день Воскресіння Христового Його Церква, сповнена небесним світлом, оспівує Господа, який переможно виходить із запечатаного гробу. «Світло світить у темряві, і не поїняла його темрява», – проголошує у цю пасхальну ніч євангелист Іван (Ів. 1, 5). Як темрява не може зупинити чи обмежити світла, так само смерть і гріб не змогли втримати Джерело життя – нашого Спасителя, який наповняє сьогодні Всесвіт своїм світлом і своєю благодаттю.

«Небеса достойно нехай веселяться, земля ж нехай радіє!» Сьогодні радість і веселість об'єднує небо і землю в єдину пасхальну Літургію, в якій звучать і наші великодні піснеспіви. У своєму воскресінні Спаситель, який перемагає смерть, повертає єдність душі й

тіла людській істоті, а разом із цим збирає воєдино все видиме і невидиме створіння, що було відчужене між собою через гріх людини. Гріх є найбільшим нещастям людини, бо позбавляє її приязні з Богом, вносить поділ і розбрат у суспільство, завдає страждань всьому створеному. Про це свідчить святий Павло, коли в Посланні до римлян каже: «Очікуючи визволення від рабства тління, на свободу слави дітей Божих... усе створіння понині стогне і разом страждає у тяжких муках» (пор. Рим. 8, 21–22). Воскреслий Христос сьогодні приносить дітям Божим довгоочікувану свободу, а разом з ними

єдне в одне ціле весь Усесвіт. Ось чому цього дня небеса та земля разом достойно радіють і веселяться! Своїм переможним виходом із гробу Господь усуває всі перепони до єдності Всесвіту зі своїм Творцем. Виходячи з Аду, він ламає ворота смерті – те, що відділяло людину від Джерела життя, її Творця, і сповнює її безсмертям.

Сьогодні з нами *«нехай же святкує увесь видимий світ і невидимий!»* Змістом і

глибинною основою пасхальних святкувань є спільне переживання єдності всього світу в Христі. У цьогорічному святкуванні Пасхи Господньої ми, вірні Української Греко-Католицької Церкви, покликані ще і ще раз відкрити для себе воскреслого Христа як непорушного каменя єдності нашого народу. Святкуючи сьогодні перемогу нашого Спасителя над смертю,

(Продовження на ст. 11)

ВЕЛИКОДНЕ ПОСЛАННЯ БЛАЖЕННІШОГО СВЯТОСЛАВА

(продовження з попередньої сторінки)

зруйнуймо світлом Його воскресіння всі поділи і ворожнечі, видимі й невидимі, які розбивають наше суспільство в його громадському та церковному житті. Божественний Спаситель попереджає нас: «Кожне царство, розділене в собі, запустіє» (Мт. 12, 25). Воскреслий Христос у своєму тілі подолав протистояння, незгоди і суперечності, які загрожують людині, окремим народам і всьому людству. Він і нашому українському народові прагне принести мир і поєднання. Однак ми мусимо відкрити свої руки, щоб прийняти цей дар із рук воскреслого Спасителя. Відкрити руки означає: позбутися власних амбіцій, самолюбства, користолюбства; поставити добро народу понад власні інтереси чи інтереси політичних партій; бути готовим вийти назустріч ближньому там, де йдеться про загальне благо. Осяяна світлом Христового воскресіння віруюча людина не може дивитися на іншу людину через призму ненависті чи помсти, вона готова пробачити навіть ворогові і примиритися з ним. Хто не здатний до

прощення, той не зрозумів того великого послання, яке приносить нам Спаситель із гробу – послання єдності та миру. Увесь видимий і невидимий світ сьогодні навчає нас, що неможливо пережити всю повноту великодньої радості, живучи в полоні власної відокремленості: особистої, національної чи навіть політичної. Вповні святкувати Пасху Господню та відчутти всеохопну радість зустрічі з Воскреслим ми можемо лише разом, зруйнувавши силою Спасителя все, що нас роз'єднує. Про це пише апостол Павло: «Він – наш мир, він, що зробив із двох одне, зруйнувавши стіну, яка було перегородою, тобто ворожнечу, своїм тілом... щоб із двох зробити в собі одну нову людину, вчинивши мир між нами» (Еф. 2, 14–15). Наше пасхальне побажання – щоб як у єдності й мирі Христовому святкує сьогодні все видиме й невидиме, так само щоб у мирі та єдності скріпився сьогодні благодаттю та життям Воскреслого весь український світ!

«Христос бо воскрес – радість вічна!»

Цьогорічний Великдень ми переживаємо, вдивляючись у невмирущу постать слуги Божого Патріарха Йосифа (Сліпого). Він, як незламний етнарх – батько нашого народу, не пішов на компроміс із злом і тому об'єднав у своїй постаті різні середовища українського світу: в'язнів сталінських концтаборів, вірних переслідуваної «мовчазної» Церкви та всіх українців «у розсіянні сущих», які, за дивним Божим промислом, принесли нашу Церкву в різні континенти Земної кулі. Його визволення із ув'язнення близько півстоліття тому, подібно до переможного виходу воскреслого Христа із гробової темниці, промінням пасхальної радості освітило, пробудило і збило воедино весь український світ. У його особі ми сьогодні бачимо, що жодні людські перепони та військові кордони не здатні стримати всеохопну та об'єднавчу могутність вічної радості Христа, якою живе і зростає Його воскресла Церква.

Дорогі у Христі! У цей світлий празник Воскресіння Христового хочу завітати із пасхальним привітом до оселі кожного з вас. Нехай слова найдавнішої апостольської проповіді «Христос воскрес!» залунають сьогодні всюди, де б'ється українське серце, та покличуть його до радості та єдності із своїм братом і сестрою. Поділімося нині свяченим з усіма, хто потребує, та донесімо цю радість до кожного, хто сумує. Нехай світло Христа, який переможно виходить із гробу, просвітить кожного з нас, дасть силу та впевненість, зміцнить у вірі, надії, любові та дарує свій мир.

Христос воскрес!

+ СВЯТОСЛАВ

*Дано в Києві,
при Патріаршому
соборі Воскресіння
Христового,
03 квітня/31 березня
2012 року Божого*

Христос воскрес!

Послання Блаженнішого Святослава, Верховного Архієпископа Києво-Галицького, до молоді

*Хто переможний – він одягнеться в одязі білій,
і вже не викреслю його з книги життя,
і визнаю ім'я його перед Отцем моїм.
Одрк. 3, 5*

Улюблена в Христі українська молоде!

Переживаючи Квітну неділю, яка безпосередньо підводить нас до таїнства Пасхи Господньої, знову звертаюся до вас зі своїм словом. Найперше хочу подякувати вам за всі можливості зустрічей та спілкування з вами впродовж останнього року. Здійснюючи візити до наших громад у різних країнах світу, я шукав цих зустрічей. Свою радість з приводу пережитого хочу висловити словами блаженного Папи Івана Павла II: «Я чекав на вас і ви прийшли, і я вдячний вам за це!»

Сьогодні Христова Церква через свої Богослужіння покликala нас до участі в особливій зустрічі: процесії мешканців Єрусалима зі своїми дітьми, які вийшли вітати довгоочікуваного Месію, що тріумфально входить до своєї столиці. З усіх жестів, привітань і вигуків цієї події пропоную зупинитися на одній деталі.

Євангелист Марко зауважує, що, готуючи для Ісуса ося, Його учні зняли свій одяг, поклали на осятку і

лише тоді Христос сів на нього. У момент урочистого входу Христа до Єрусалима молоді люди впізнають у Тому, котрий їде на осяті, Того, хто сидить на херувимах та, за висловом святого Івана Золотоустого, є «серафимів Господь і цар Ізраїля». А далі роблять щось подібне до того, що перед тим вчинили Христові учні: скидають свій одяг і стелять його під ноги осяті на дорозі, якою мав проїхати Ісус (пор. Мр. 11, 7 – 8). Очевидно, що це не просто збіг обставин та випадкове повторення якогось звичного жесту. Тож постараймося разом відкрити його зміст.

Для сучасної молоді людини одяг має неабияке значення. Часто він є засобом її самовираження, тобто способом вияву власної особистості. Особливо звертають увагу на колір і найменші деталі свого вбрання ті, хто за його посередництвом маніфестує приналежність до певних молодіжних субкультур, угруповань чи товариств. Насправді, у такому

підкресленні одягу дуже часті приховані глибоке прагнення молоді людини, щоб інші помітили

всю її неповторність, оригінальність і красу.

У Святому Письмі одяг був, з одного боку, знаком чогось, що проминає. Псалмоспівець молиться до свого Творця: «Спервовіку світу ти заснував землю і небеса – діло рук твоїх. Вони загинуть, ти ж будеш стояти; все постаріється, немов одяга. Наче вбрання, ти їх міняєш, і вони пройдуть. Ти ж усе той самий, і літам твоїм кінця немає» (Пс. 101, 26 – 28). Людина, як істота створена для вічного, після свого гріхопадіння мала вбрання, зроблене самим Богом (Бут. 3, 21). Це було знаком певного протиріччя: створена для великого, вона живе в нікчемному, створена для вічності – живе у смертному, створена для слави – прикриває свій сором. З іншого боку, одяг вважали виявом

зовні невидимого: гідності людини, її місця у суспільстві або в релігійній громаді, внутрішнього стану тощо. Зміна одягу не могла відбутися без внутрішньої переміни особи і була лише проявом цієї переміни. Особливо таке значення має одяг та його колір у книзі Одкровення, в якій читаємо про процесію, подібну до тої, котру спостерігаємо під час Господнього входу до Єрусалима. Тут апостол Іван бачить у видінні небесний Божий престол, а перед ним цілий натовп людей від усякого народу і племені, які були в білому одязі й тримали пальмові гілки. Цікаво, що їхні слова співзвучні із вигуками «Осанна!», котрими вітали Христа в Єрусалимі: «Спасіння

(Продовження на ст. 13)

Послання Блаженнішого Святослава, Верховного Архієпископа Києво-Галицького, до молоді

(продовження з попередньої сторінки)

Богу нашому, що сидить на престолі, і Агнцеві» (Одр. 7, 9). Євангелист пояснює, що ці люди є тими, хто «обмив одяг свої і вибілів їх у крові Агнця» (Одр. 7, 14). Тут білий одяг є лише виявом внутрішньої чистоти і безгрішного життя того, хто омив себе в Крові нашого Спасителя, що подається нам у Таїнстві Євхаристії як Причастя життя вічного.

Молодим людям притаманне інтуїтивне відчуття правди. Коли хтось видає бажане за дійсне або його зовнішній образ лише прикриває внутрішню порожнечу – вони таку особу одразу відчують. Це справджується як в побутовому, так і в релігійному житті. На цьому наголошував вже пророк Ісая, коли казав: «Цей народ устами тільки мене почитає й губами тільки мене шанує: а серце своє віддалив від мене, і страх його передо мною – то лише вивчена заповідь людська» (Іс. 26, 13). Як часто молоді люди втомлені лише формальною приналежністю до церковного життя! Святі отці розуміли жест знімання одягу перед Христом як заклик не лише формально з Ним привітатися, а й покласти

перед Ним усього себе, дозволити Його Слово пронизати все своє життя та стати Його носієм у світі (пор. Блаж. Веда, *In Marcum*). До цього закликає нас і Божественна Літургія: «Самі себе, і один одного, і все життя наше Христу Богові віддаймо!»

Часто чуємо, що сучасна людина не може віднайти орієнтирів в особистому і суспільному житті. Нерідко вона намагається приховати внутрішню порожнечу за маскою зовнішньої безтурботності, розваг чи споживацтва. Однак, залишившись віч-на-віч зі своїм сумлінням, п о ч у в а є т ь с я позбавленою власної гідності й не може не визнати, що її зовнішній образ, який вона демонструє іншим – «одяг», далеко не відповідає тому, що відбувається в її душі. Сучасна молодь тужить за єдністю внутрішнього і зовнішнього у своєму житті, вона прагне гармонії, втраченої краси, одне слово – прагне спасіння.

Насправді єдиним орієнтиром для нашого життя є Господь, якого ми сьогодні вітаємо співом «Осанна». Лише Христос може заповнити людині повноту життя, свободу

від минушого та внутрішню красу і чистоту. У святому Хрещенні ви зодягнулися в Нього, як про це свідчить святий Павло в посланні до галатів, кажучи: «Ви, що в Христа хрестилися, у Христа зодягнулися» (Гал. 3, 27).

Заохочую вас до глибшого пізнання правд святої віри та до щоразу активнішої участі в житті парафіяльної спільноти. Ви, такі вразливі до будь-якої фальші, покликані бути носіями автентичного і живого християнства в Церкві й суспільстві. Ваша участь в житті Церкви не має бути лише зовнішньою, формальною, а повинна стати виразом Вашого духовного єднання з Господом і з братами та сестрами у вірі. Особисто пізнати Живого Бога можна лише з допомогою живої особи: духовного наставника, учня Христового, який допоможе відкрити скарб віри вашої Церкви та поведе до безпосередньої зустрічі зі Спасителем. Я щиро переконаний, що саме наша молодь допоможе всій нашій Церкві, вірні якої живуть у різних країнах чи навіть культурах, уникнути релігійного формалізму,

натомість зробить її живою, завжди сучасною і зрозумілою для теперішньої людини та, поклавши до ніг Ісуса все тимчасове й минуле, проголосить лише Його своїм Господом – центром і вершиною свого життя.

Наближаючись до світлого празника Пасхи Христової, хочу побажати всім вам, молоді друзі, особисто пережити пасхальну радість. Тішуся кожною вашою усмішкою та бережу в пам'яті ваш погляд надії, який ви скеровуєте до своєї Церкви. Не соромтеся скинути зі себе, наче той одяг, пута ваших сумнівів та пошуків і покласти їх до ніг Спасителя, простеливши Йому дорогу до вас. Нехай той молодечий запал, з яким сьогодні єврейські отроки вітають Христа, буде провісником вашої радості від особистої зустрічі із воскреслим Христом – єдиним, хто може дарувати нам новий білий одяг Переможця над смертю.

Благословення Господнє на вас!

† СВЯТОСЛАВ

Дано у Києві,
при Патріаршому
соборі Воскресіння
Христового,
дня 31 березня 2012
року Божого

ШЛЯХ

Послання Блаженнішого Святослава до священнослужителів Української Греко-Католицької Церкви на Страсний четвер

Всесвітлішим, високопреподобним, преподобним та всечеснішим священнослужителям Української Греко-Католицької Церкви

Дорогі у Христі брати в Христовому священстві!

З Божої благодаті наближаємося до великого празника Пасхи Господньої. Пасхальний шлях нашого Спасителя є дорогою від смерті до воскресіння. Основний момент цього шляху настав тоді, коли Господь наш Ісус Христос «дав себе як викуп за всіх» (1. Тим. 2, 6). У цій пасхальній жертві Син Божий відкрив нам можливість участі в житті Триєдиного Бога: зробив вічне життя доступним кожній людині, яка його прагне. А на Тайній вечері Ісус Христос вчинив своїх учнів причасниками Його Тіла і Крові – центрального таїнства життя Церкви, в якому реально здійснюється ця пасхальна участь у Божому житті. Однак для того щоб це Причастя було доступним не лише для вузького кола вибраних, а стало відкритим для всіх людей, наш Спаситель зробив цих поодиноких і вибраних учнів учасниками свого Божественного священства. Христове

священство має своє джерело не в людині, а в божественній Особі та служінні самого Сина Божого. Воно кардинально відрізняється як від старозавітного левітського, так і від будь-якого іншого культового служіння, що його може здійснити людина. Силою святого таїнства, отриманого з рук святителя, ви стали учасниками цього Христового священства.

Святкуючи цього року цей великий День установлення святого таїнства Христового священства, яке ви дістали через дар Рукопокладення, роздумаймо разом над тим нашим спільним завданням: зробити усіх людей причасниками вічного життя.

На Тайній вечері Христос каже до своїх апостолів: «Я відходжу і до вас повернуся... я до Отця йду» (Ів. 14, 28). Господь, з одного боку, відходить, розпочинаючи свій пасхальний путь, і відкриває нам дорогу до Отця. Однак, з іншого – Спаситель у таїнстві Євхаристії приходить до

своїх учнів, а навіть більше – входить у життя своїх апостолів та встановлює свій новий спосіб присутності у Церкві: «Отож я з вами по всі дні аж до кінця світу» (Мт. 28, 20)! Тайна вечеря, як перше є в христійне Богослужіння, є для нас сьогодні таїнством Його присутності між нами. «Я не полишу вас сиротами; я прийду до вас» (Ів. 14, 18), – каже Господь. Прощаючись із учнями напередодні своїх страждань і смерті, тої миті, коли всі

Його покинуть, коли сповняться слова «ударю пастиря і розбіжаться вівці стада» (Мт. 26, 31), сам Пастир цього стада не покинув. Він був, є і буде навіть з тими, що будуть розп'яті, зневажені, що переходитимуть через страждання і смерть. Він був, є і буде навіть з тими, які відкинули Його, вбили і розп'яли. Ось чому апостол Павло нагадує нам: «Христос учора й сьогодні той самий навіки» (Євр. 13, 8).

Споглядаючи сьогодні нашого Спасителя на Тайній

вечері, ми можемо відкрити важливу рису того священства, причасниками якого ми стали: бути Христовим священиком – означає бути з людьми! Священик покликаний бути світлим промінням вічності в тимчасовому, живою іконою присутності Спасителя серед Божого люду, тої присутності, яка впродовж усієї історії Церкви була джерелом сили та непереможності віруючого українського народу. Митрополит Андрей, ставлячи своїм священикам за приклад служіння отця Маркіяна Шашкевича, підкреслював, що змістом його діяльності було «йти в народ». «Зворот Маркіяна до народу став для Галицької Русі, а передовсім для нашого духовенства, могучим голосом, на який ще й сьогодні дрож зворушення переходить в тілі: в Народ!» (Промова Митрополита Андрея на могилі о. М. Шашкевича 5 листопада 1911 року / Пастирські листи. – Т. I. – С. 784).

(Продовження на ст. 15)

Послання Блаженнішого Святослава

(продовження з попередньої сторінки)

Блаженний священномученик Омелян Ковч, якого наша Церква три роки тому проголосила покровителем духовенства, прагнув бути серед людей навіть у таборі смерті. Саме там, за його словами, він бачив небо. Для тисяч в'язнів, приречених на смерть, він був світлим знаком Життя – живої присутності нашого Спасителя там, де, здавалося б, саме пекло прийняло свій жахливий видимий образ на землі. Священик може виконати свою місію тільки за умови, що буде разом зі своїм народом завжди і всюди. Лише тоді він матиме можливість жити вірних своєю проповіддю Божого Слова, освітлюючи ним конкретні життєві обставини життя сучасної людини та наближаючи її до Святих Таїнств. Щоразу, коли ворог намагався забрати у нашого народу доступ до Джерела життя, хотів знищити його самотність та позбавити гідності – він найперше намагався усунути з-посеред нього Христового священика, посяти до останнього підозру та недовіру, викрасти свідомість Божої

присутності серед нашого люду.

Присутність нашого Спасителя у Його Церкві є живою і діяльною. Про такий вид своєї опіки над нами каже сам Христос словами: «Я – Добрий пастир і знаю своїх, а мої мене знають» (Ів. 10, 14). «Знати своїх» тут означає поділяти з ними всі моменти їхнього життя, бути поруч з ними і супроводити їх життєвою дорогою. Саме пасхальний шлях зішестя в ад Ісуса Христа показує нам істину, що Він зазнав, а отже, пізнав досвідом власної людської природи все те, що пережили овечки Його стада. Він уподібнився до нас у всьому, окрім гріха. «Він мусів бути в усьому подібний до братів, щоб стати милосердним та вірним архиєреєм у справах Божих на спокутування гріхів народу» (Євр. 2, 17).

Знати своїх – це необхідна умова місії доброго пастиря. Якщо священик не знає своїх вірних, протиставляється їм чи достатком, чи гідністю власного сану, чи своєю «вченістю», то сумнівно, що він може бути, як пастир, справді добрим. Сучасна

культура витворює нові способи відокремлення духовенства від наших вірних, щоб на хвилі агресивного зісвітчення викрасти з наших спільнот живу і діяльну присутність Доброго пастиря, віддалили їх від Бога. Ревний душпастир, наближаючись до людей, розділяє з ними радість і смуток, тягарі та перемоги. Його добровільна матеріальна скромність завжди буде ознакою духовного багатства та життя відповідно до високого покликання. Добрий духовний отець покутує за гріхи своїх духовний дітей та невпинно молиться за них, доповнюючи жертвою власного життя те, чого бракує його вірним. Лише так він може знати їх, а вони знатимуть його.

Дорогі отці, мої співбрати у Христовому священстві! У день встановлення цього великого Таїнства прагну всіх вас щиро привітати, поєднатися з вами в молитві та принаймні через це слово бути разом із вами. Щиро дякую вам за ревне служіння, яке ми спільно сповняємо, відкриваючи повіреному нам Божому

людові двері вічного життя в нашому сьогодні. Особливо пам'ятаю сьогодні про вас, що справді знаєте життя тих людей, спасіння яких Господь повірив вашій пастирській опіці. Хочу згадати як приклад тих священиків, котрі «пішли в народ», знають своїх овечок та дають за них своє життя, бо розділяють з ними всю глибину теперішніх соціальних та економічних негараздів. Тепер наші люди, можливо як ніколи перед тим, потребують вашої присутності, несеного вами Божого Слова та світла християнської надії. Нехай всемилостивий Господь дарує вам благодать чистого і бездоганного священничого служіння та силою Святого Духа допоможе жити відповідно до вашої високої гідності.

Благословення
Господнє на вас!

† СВЯТОСЛАВ

Дано в Києві,
при Патріаршому
соборі Воскресіння
Христового,
дня 29 березня 2012
року Божого

СКІЛЬКИ ТРЕБА УКРАЇНЦІВ, ЩОБ СПАКУВАТИ ПАЧКУ?

Четвер, 29-го березня, в Канцелярії Української Католицької Церкви був надзвичайно напруженим днем. Митрополит Стефан Сорока, разом з Всечеснішим Монсеньором Петром Васло (Канцлером), Всечеснішим отцем Андрієм Рабієм (Віце-Канцлером), сестрою Лідією Анною Савкою, ЧСВВ, (особистим секретарем Архиепископа) та паном Тарасом Ганкевичем (секретарем приймальні) пакували пачку для відправлення терміновою поштою в Апостольську Нунціатуру в Вашингтоні, О.К., в яку були складені зшиті копії повного п'ятирічного звіту Архиепархії, що надсилається перед майбутнім візитом «Ad Limina Apostolorum» (до апостольських гробів) Архиепископа Стефана Сороки до Святішого Отця.

Митрополит Стефан разом зі Східно-Католицькими Єпископами США, які входять до XV регіону, від 14-го до 20-го травня має заплановану в Римі зустріч з Папою. Це буде перша така зустріч у складі XV регіону Східно-Католицьких Єпископів США.

Цей звіт подає аналіз та огляд усієї пасторальної та євангелізаційної діяльності Архиепархії в період від 1 січня 2004 р. по 31-ше грудня 2011 р. У звіт включені статистичні дані зібрані в Архиепархії та щорічні звірені фінансові звіти Архиепархії. Приготування звіту – це спільна праця, до якої долучилися Митрополита Стефан Сорока, Всечесніший Монсеньор Петро Васло (Канцлер), Всечесніший отець Андрій Рабій (Віце-Канцлер), Всечесніший отець Роберт Гітченс (ректор Семінарії святого Йосафата), Всечесний отець Павло Макар (Голова Відділу Покликаны), сестра Лідії Анна Савка, ЧСВВ, (Секретар Архиепископа).

News from...

Ss. Cyril's and Methodius Ukrainian Catholic Church Choir, Olyphant, PA

Photo: Choir from Olyphant at the Festival of Carols 2012

Ss. Cyril's and Methodius Ukrainian Catholic Church Choir has just released their Easter album in the CD format, (Lenten Hymns and Easter Hymns sung in church slavonic) as a fund raiser. Previously this had only been available as a cassette. The price for the (Easter) CD is \$15.00 each. Patrick J. Marcinko II, Choir Director and over 25 choir members can be heard on the CD's. Also released in a new format is the Divine Liturgy of St. John Chrysostom, celebrated by Monsignor Stephen Hynuck as sung by the St. Cyril's Choir. This historical (Divine Liturgy) DVD is available for \$20.00 each. They also have available a Christmas Music CD available for \$15.00 each. If you are interested in obtaining any, or all of these recordings, please contact Glenda Marcinko at 570-876-2888 and any choir member or contact the Rectory at 570-489-2271, Father Nestor Iwasiw, Pastor. www.stcyrils.maslar-online.com

EASTER DINNER "SVIACHENE" CELEBRATION

The parish family of Saint Vladimir Ukrainian Greek Catholic Church of Scranton will hold its annual traditional Easter Dinner "Sviachene" celebration on Sunday, April 29, 2012, beginning at 1:00 p.m. in the Parish Center at 428 North Seventh Avenue. Traditional Ukrainian Easter foods will be served, along with a hot dinner buffet. Tickets are \$15 adults; \$7.50 children age 6-12; under age 6 free. For tickets or information, contact Kathleen Izak at 570 346-2414. Advance reservations only—no tickets at the door. Reservation deadline is Sunday, April 22.

Scranton, PA

Awarding of a variety of attractive theme baskets will be featured.

Everyone is welcome at our table!

Divine Liturgy on Sunday, April 29th is at 11:00 am.

Українська Католицька Церква Благовіщення Пречистої Діви Марії, Melrose Park, PA

Наша Великопосна Місія відбулася з 29-го березня по 1-го квітня. Проповідником був отець-доктор Андрій Олійник, ЧНІ, місіонар з України. (Фото: Расселл Кук)

отець-доктор Андрій Олійник, ЧНІ, і о. Ігор Роїк

Вітаємо диякона Павла Макар з 25-річчям рукоположення!

25-го березня, 2012 р. о. диякон Павло Макар з парафії Успення в Perth Amboy, NJ відзначив 25-літній ювілей дияконського служіння. Парафіяльна родина святкувала цю подію Божественною Літургією, яку відслужив митрополит-архієпископ Стефан Сорока. Присутніми були також колишні парохі: митрополит-архієпископ-емерит Стефан Сулик і о. Роман Дубицький, парох о. Іван Турик та покликання парафії о. Павло Макар і о. диякон Михайло Ваак.

Отець Диякон Павло Макар, був першим одруженим чоловіком у Філадельфійській Митрополії, хто відгукнувся на заклик тодішнього Митрополита-Архієпископа Стефана Сулика служити Церкві і Богу у стані диякона. Отримавши благословення і рекомендації від свого Пароха о. Романа Дубицького, Павло Макар, випускник Роткерського Університету розпочав вивчати теологію в єзуїтському коледжі Св. Петра в Джерсі-Сіті. Після закінчення курсів із богослов'я, він вступив до Університету Св. Івана, Нью-Йорк де розпочав аспірантуру. Після закінчення університету Св. Івана і отримання ступеня магістра богослов'я, він був рукоположений на диякона Митрополитом Стефаном Суликом у нашій храмі на свято Благовіщення, 25 березня 1987 року. Багато священників були співслужителями на цій Літургії а саме, о. Роман Дубицький, о. Роман Мірчук, о. Джон Заяк, о. Диякон Джозеф Корінчокі монсіньор. Леон Моско. Після свячення, о. Диякон Павло був призначений на служіння у парафії Успення Богородиці в Перт Амбой і Св. Стефана в Томс-Ріверс в Нью Джерсі. Диякон Павло та його дружина Анна, є батьками для своїх трьох синів Павла, Ніколаса і Михайла, а також є дідусям і бабусяю для їхнього першого онука Ніколаса Макара. Вони є надзвичайно горді і почувуються благословеними Богом, бо їхній старший син Павло був висвячений на священника в травні 2010 року.

Фото (зліва направо): о. Павло Дж. Макар, митрополит-архієпископ Стефан Сорока, о. диякон Павло Макар, митрополит-архієпископ-емерит Стефан Сулик, п. Анна Макар та вівтарні дружинники.

Фото (зліва направо): о. Іван Турик, о. диякон Павло Макар і о. диякон Михайло Ваак.

May 2012 - Травня 2012

Happy Birthday!
З Днем народження!

May 12: Rev. Joseph Szupa
May 22: Rev. Msgr. Ronald Popivchak
May 23: Rev. Oleksandr Dumenko

**May the Good Lord Continue to
Guide You and Shower You with
His Great Blessings.**
Многая Літа!

**Нехай Добрий Господь Тримає
Вас у Своїй Опіці та Щедро
Благословить Вас. Многая Літа!**

**Congratulations on your
Anniversary of Priesthood!**
Вітаємо з Річницею Священства!

May 5: Rev. Vasyl Putera (16th Anniversary)
May 11: Very Rev. Archpr. John M. Fields (26th Anniversary)
May 12: Very Rev. Archpr. Daniel Gurovich (38th
Anniversary)
May 14: Rev. John Ciurpita (23rd Anniversary)
May 14: Msgr. James Melnic (34th Anniversary)
May 16: Rev. Paul J. Makar (2nd Anniversary)
May 16: Rev. John Seniw (30th Anniversary)
May 16: V. Rev. Archpriest Daniel Troyan (30th Anniversary)
May 20: Very Rev. Archpr. Michael Hutsko (28th Anniversary)
May 22: Rev. Robert Hitchens (18th Anniversary)
May 25: Rev. Msgr. Myron Grabowsky (45th Anniversary)
May 25: Rev. Msgr. Ronald Popivchak (45th Anniversary)

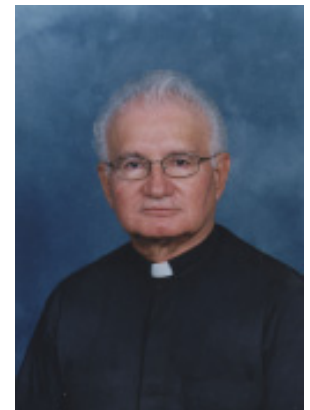
**May God Grant You Many Happy and
Blessed Years of Service in the Vineyard of
Our Lord!**

**Нехай Бог Обдарує Багатьма
Благословенними Роками Служіння в
Господньому Винограднику!**

Holy Land Pilgrimage 2012 Sept. 27 - Oct 8

A spiritual trip of a lifetime is being offered by the Franciscan Friars of Washington, D.C. This very exciting and totally Catholic trip includes visits to where Our Lord and His Blessed Mother lived and died. Nazareth, Cana of Galilee, Capernaum, Mt. Carmel, Mt. Sinai, Jericho, and Jerusalem are just some of the places of spiritual significance. The group will be led from Perth Amboy by Fr. Roman Dubitsky. For brochures, applications and information, contact Melanie Fedynyshyn (the local coordinator) at (732) 442-4632.

Fr. Roman Dubitsky

Pysanky Workshop in Warrington, PA

St Anne Ukrainian Catholic Church, Warrington, PA - On March 11, 2012 we held a Pysanky Workshop for the children and parents of our Parish family. Our instructor, Natalie Pasicznyk Smith, worked diligently and patiently with our group and shared her knowledge of this beautiful tradition of spring passed down from our ancestors.

Everyone had a wonderful time and everyone went home with a homemade, decorated egg that they learned to make that day.

On March 25, 2012 we held another Pysanky Workshop for adults which was well attended by Ukrainians and non-Ukrainians alike. Everyone was excited to learn to make these beautiful, decorated eggs. Our instructor, Chris Izak, slowly and patiently took us through the step by step process and had us all surprised at how much better our eggs turned out than we ever expected. She also presented a video showing a master artist making her pysanky which also gave some historical information about the legends, meaning of the various designs, and the beauty of her own pysanky. A great time was had by all and I know some of those eggs we made that day were added to the Easter basket that we took to church for blessing this year.

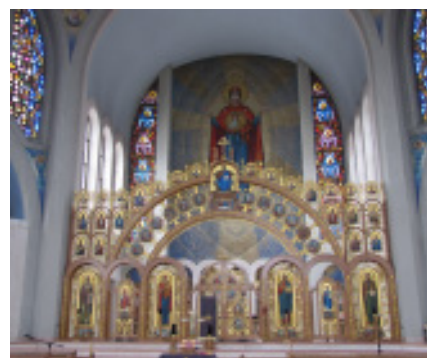

Submitted by: Helene Zadworniak Michalko

Представники з „HUD” (Департаменту житлового будівництва і міського розвитку) оглянули Катедру

28-го березня 2012 р. після відвідин житлового комплексу „Вознесіння”, представники з „HUD” (Департаменту житлового будівництва і міського розвитку) оглянули Українську Католицьку Катедру Непорочного Зачаття у Філадельфії, ПА. Цей візит був частиною їхніх зборів менеджерів. На фото з ними митрополит-архієпископ Стефан Сорока та монс. Петро Васло.

Монс. Петро Васло провів екскурсію в Катедрі.

Primary Election 2012 - What's at Stake?

by A. B. Hill

Both Democrats and Republicans use the Primary Election to designate who their party delegates will support at the national conventions and who will face off in statewide contests in November. This year, voters cast ballots for President of the United States, U.S. Senator, Congressional Representatives, Pennsylvania Attorney General, Auditor General and Treasurer, one half of the Pennsylvania Senate and all of the House of Representatives.

The men and women who occupy these offices have a great deal of influence over our future; but what exactly do they do and why should Catholics care?

Let's look a few offices:

President of the United States

Most Americans recognize the president as someone important, but we may not realize how his decisions affect our daily lives.

The president is the head of state and commander in chief, but he is also responsible for implementing and enforcing the laws passed

by Congress. He appoints a cabinet to run the agencies that make this happen and has the authority to issue executive orders that clarify or further existing laws.

Executive orders and government agency regulations tell us what we have to do to comply with the laws. For example, the law says Americans must pay federal income taxes; regulations say they are due by April 15.

Pennsylvania Attorney General

The attorney general is Pennsylvania's chief law enforcement officer responsible for prosecuting organized crime and public corruption. The AG also defends the Commonwealth in legal proceedings, should one of its statutes be challenged in court, and reviews the legality of proposed regulations of state government agencies. The attorney general is in a position to defend religious liberty and other constitutional concerns.

Pennsylvania Auditor General

The auditor general is

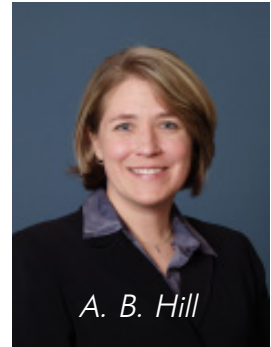
elected to oversee how our tax dollars are spent and to ensure that government programs operate efficiently and effectively, sort of a fiscal "watchdog" for the state's taxpayers.

Pennsylvania Treasurer

The state treasurer is the steward of Pennsylvania's financial resources. It is his or her job to responsibly invest our tax dollars.

The issues facing Pennsylvania present serious moral, ethical and social justice questions. Each of these elected offices, in their own way, plays a role in how Pennsylvania addresses those issues.

As faithful citizens it is important to ask ourselves, how do we protect human life and dignity? How do we fairly share our blessings and confront the challenges we face? What kind of nation or Commonwealth do we want? What kind of world do we want to shape? The simple answer is we must elect leaders who share these values. Catholic voters must form their conscience around these questions before casting their ballot.

A. B. Hill

NOTE: PCC will have a presidential voter guide for the General Election in November, but will not provide one for the Primary Election. The guide will look at positions of candidates on issues like abortion, conscience protection and religious liberty, the death penalty, education, access to health care, immigration, marriage, economic policy and global poverty, stem cell research, and international peace and justice. A voter guide for statewide candidates is available at www.pacatholic.org.

A. B. Hill is Communications Director of the Pennsylvania Catholic Conference – the public affairs arm of Pennsylvania's Catholic bishops and the Catholic dioceses of Pennsylvania. Stay up-to-date with Catholic news and issues at www.pacatholic.org, www.facebook.com/pacatholic, and www.twitter.com/pacatholic.

APRIL 2012

Сьома Божа Заповідь Корисливість і обман

„Не кривдитимете на суді, в мірі, в вазі, в мірках” (Левіт 19, 35).

Важким гріхом проти сьомої заповіді є корисливість – несправедливий зиск із позичених грошей та інших речей. Цього гріха до п у с к а ю т ь с я позикодавці, які за позичені гроші вимагають надмірно високих відсотків, як рівно ж і ті люди, які перепродують куплені речі за надмірно високими цінами, несправедливо себе збагачуючи. Сюди можна також додати і випадки надужиття майном ближнього на свою власну користь, занижуючи ціну майна нижче вартості.

Корисливість є також гріхом який має руйнівну силу, адже немилосердно не допомоги ближньому в крайній потребі, якщо це є в наших силах, однак набагато гірше використовувати скруту ближнього для того, щоб збагатитися. Різновидом корисливості є в и к о р и с т а н н я працедавцем людей для надмірного особистого збагачення, платячи їм мізерну платню.

Ще одним гріхом проти сьомої заповіді є обман, або шахрайство,

коли людина наносить шкоду ближньому, заплативши за її майно або речі фальшивими грошима. Цей гріх поповнює людина, яка видає підроблені, безвартісні гроші за правдиві. Ми не можемо обманювати ближніх, хоча б навіть нас самих ошукали на фальшивих грошах.

Грішимо також тоді, коли підроблюємо товари, видаючи їх за справжні, або коли замовчуємо основні хиби товару, як рівно ж і тоді, коли за виконану працю домагаємося вищої винагороди, ніж вона варта, наприклад коли працівники погано виконують замовлену роботу, домагаючись при цьому високої заробітної плати. До цього гріху можна також зачислити подання неправдивих даних в агенції страхування майна і т.д.

Супроти сьомої заповіді грішимо тоді, коли присвоюємо собі чуже добро підробкою д о к у м е н т і в , неправдивими зізнаннями або підкупом свідків. Сюди належать також підроблення заповітів і свідоцтв, листів заборгованості та

багато інших заборонених способів, з допомогою яких можна несправедливо забрати від ближнього його власність: нечесна гра в карти, або гра фальшивими картами, самовільне присвоєння цінних та вартісних речей після смерті спадкодавця. Багато людей прикладають чимало зусиль, щоб незаконно відібрати спадок інших, п о ч и н а ю ч и несправедливі судові процеси, як рівно ж і ті, які спонукують до судових процесів інших людей, як також і свідки, які складають несправедливі зізнання.

Ц і л к о в и т о неможливо перелічити всі роди та види обману і шахрайства; на превеликий жаль захланність людини та її прагнення до збагачення любими способами має дуже багато шляхів та середників, щоб обтяжити сумління гріхами. Коли ми, християни, хочемо дізнатися про справедливість або несправедливість, запитаймо щиро своєї власної совісті, а коли сумніви все таки нас не покидають, звернімося

за порадою до свого сповідника.

Обман та ошукування ближнього є дуже поганими гріхами. Святий апостол Павло дає усім нам напіннення: *„Пильно старайтеся жити спокійно, клопотатися кожен своїми справами та працювати власними руками, - так, як ми були наказали, і щоб поводитися чесно супроти тих, що зовні, - і ні в чому не зазнавали нестачі” (1 Сол. 4, 11-12).*

Остерігаймося того, щоб спричинити будь-яку кривду своєму ближньому! Не плекаймо марних думок легкого збагачення! Пам'ятаймо, що Господь є Справедливим Суддею, який за добро нагороджує, а за зло карає; ніхто не зможе ні втекти, ні сховатися від Божої справедливості, хоча б і комусь часом вдалося оминати світську справедливість. Рятуймо краще свою безсмертну душу і зробімо все, щоб не дай Боже, не проміняти її за марне земне добро!

Помер один із найстарших єпископів УГКЦ

3 квітня 2012

Сьогодні у Куритибі (Бразилія) після тривалої хвороби на 84 році життя відійшов у вічність владика Єфрем (Кривий) — єпископ Куритибської єпархії святого Івана Хрестителя Української Греко-Католицької Церкви (1978—2006), василіянин.

Біографія: Народився 12 грудня 1928, колонія Салтіньо, Іваї, у Парані, Бразилія. Початкову школу закінчив у Салтіньо. У 1940 році вступив до Малої семінарії святого Йосифа (Отців Василіян) у Прудентополісі (Парана). У січні 1943 року вступив до новіціату Отців Василіян у Прудентополісі. У 1945 році переїжджає на Ірасему, де здобув гуманітарну і філософську освіту. Наприкінці 1948 року розпочав богословські студії в Григоріанському університеті в Римі, здобув ступінь бакалавра та ліценціата.

1 січня 1950 року склав довічні обіти в Римі в церкві святих Сергія і Ваха. Єрейські свячення отримав 12 листопада 1951 року в Римі.

Від серпня 1952 до 1955 року — помічник в церкві святого священномученика Йосафата в Прудентополісі; віце-ректор і професор Малої семінарії Святого Йосифа.

1955—1959 роки — ректор і професор тієї самої Малої семінарії.

1959-1969 роки — ігумен обителі і парафії святого священномученика Йосафата в Прудентополісі.

1961 року — магістр новіціату Сестер Служebниць і Катехиток Серця Ісусового.

1965 року — обраний консультором бразилійської провінції Святого Йосифа.

1969 року — брав участь у Генеральній капітулі Отців Василіян у Римі. Того самого року призначений ігуменом студійної обителі Отців Василіян у Куритибі.

1970 року — обраний протоігуменом провінції святого Йосифа Отців Василіян у Бразилії.

29 листопада 1971 року — номінований єпископом-коад'ютором владика Йосифа Мартинця з правом наступництва.

13 лютого 1972 року Папа Павло VI в базиліці святого Петра в Римі уділив йому єпископські свячення. В березні повертається до Бразилії і розпочинає своє пастирське служіння разом із Владикою Йосифом Мартинцем.

У травні 1978 року, у зв'язку з тим, що владика Йосиф склав повноваження, перебирає керівництво єпархією.

13 грудня 2006 року Папа Бенедикт XVI прийняв зречення владика Єфрема з уряду єпарха Куритибського. Його наступником на престолі Куритибської єпархії став єпископ Володимир Ковбич, ЧСВВ.

http://risu.org.ua/ua/index/all_news/catholics/ugcc/47595

Помер владика УГКЦ Михайло (Бздель) – Архиєпископ-емерит

5 квітня 2012

Ввечері у вівторок, 3 квітня, спочив у Господі владика Михайло (Бздель), митрополит, архиєпископ-емерит Вінніпегу.

У листі-співчутті на ім'я владики Лаврентія (Гуцуляка), Митрополита Вінніпезького, Патріарх Святослав, Глава УГКЦ, зокрема відзначив: «З великим сумом сприйняли ми звістку, що відійшов у вічність один із митрополитів нашої Церкви – Високопреосвященний Владика Михайло (Бздель). Він був великим продовжувачем місії своїх славних попередників, гуртуючи довкола себе українську громаду в Канаді». Про це повідомляє Департамент інформації УГКЦ.

Біографія: Народився 21 липня 1930 року. Після закінчення початкової освіти продовжував навчання в коледжі Святого Володимира у Робліні, Манітоба, який закінчив навесні 1947 року. Коледж Святого Володимира був заснований та керований отцями республіканцями, які, звичайно, мали вплив на духовний розвиток молодого Михайла Бзделя.

8 вересня 1947 року вступив до новіціату Чину Найсвятішого Ізбавителя і 23 вересня прийняв облечини. Через рік склав тимчасові обіти і розпочав свій богословський та філософський вишкіл у семінарії Святої Марії в Вотерфорд-Медоувейл, Онтаріо. Довічні обіти склав 19 серпня 1952 року. Через півтора року, 13 лютого 1954 року, у церкві Пресвятої Євхаристії (Торонто), Преосвященний Владика Ізидор (Борецький), Єпарх Торонтський та всієї Східної Канади, уділив йому піддияконські свячення. Через два дні, 15 лютого 1954 року, був висвячений на диякона Єпископом Ізидором у каплиці семінарії Святої Марії в Медоувейл, Онтаріо.

На Різдво Івана Хрестителя, 7 липня 1954 року, диякон Михайло отримав ієрейські свячення, які уділив Єпископ Андрей (Роборецький) у церкві Святої Марії в Йорктоні, Саскачеван. Через рік він став сотрудником у Йорктоні та околицях.

У вівторок, 29 березня 1992 року, Апостольська Столиця номінувала отця Михайла Бзделя, ЧНІ, Архиєпископом Вінніпезьким для українців-католиків у Канаді. 9 березня 1993 року відбулася інтронізація Високопреосвященного Владика Михайла (Бзделя) на Вінніпезький митрополичий престол. 9 січня 2006 року у Ватикані було повідомлено про те, що Святіший Отець Венедикт XVI поблагословив рішення Синоду Єпископів Української Греко-Католицької Церкви і згідно із кан. 210 Кодексу канонів Східних Церков, прийняв зречення з уряду Архиєпископа Михайла (Бзделя), Митрополита Вінніпезького.

http://risu.org.ua/ua/index/all_news/ukraine_and_world/ukrainians_outside_of_Ukraine/47639/

Томина Неділя

А як звечоріло, того самого дня, першого в тижні, - а двері ж були замкнені там, де перебували учні: страхались бо юдеїв, - увіходить Ісус, став посередині та й каже їм: «Мир вам!» Це промовивши, показав їм руки й бік. І врадувались учні, побачивши Господа. І ще раз Ісус їм каже: «Мир вам!» Як мене послав Отець, так я посилаю вас.» Це промовивши, дихнув на них і каже їм: «Прийміть Духа Святого! Кому відпустите гріхи - відпустяться їм, кому ж затримаєте - затримаються.» Тома ж, один з дванадцятьох, на прізвисько Близнюк, не був з ними, коли то прийшов був Ісус. Тож повідали йому інші учні: «Ми Господа бачили.» Та він відрік: «Якщо не побачу на його руках знаків від цвяхів і не вкладу свого пальця у місце, де були цвяхи, а й руки моєї не вкладу в бік його, - не повірю!» По вісьмох днях знову були вдома його учні, а й Тома з ними. І ввіходить Ісус, - а двері були замкнені! - стає посередині та й каже: «Мир вам!» А тоді промовляє до Томи: «Подай сюди твій палець і глянь на мої руки. І руку твою простягни і вклади її у бік мій. Та й не будь невіруючий, - а віруючий!» І відказав Тома, мовивши до нього: «Господь мій і Бог мій!» І каже йому Ісус: «Побачив мене, то й віруєш. Щасливі ті, які, не бачивши,

увірували!» Ще й інші численні чудеса, що їх не списано у цій книзі, вчинив Ісус на очу своїх учнів. А ції - списано, щоб увірували ви, що Ісус - Христос, Син Божий, а вірувавши, - щоб мали життя в його ім'я. (Ів. 20, 19-31)

Наступна неділя після Христового Воскресення має різні назви. Неділя Томина — від події у святому Євангелії, де говориться про зустріч апостола Томи з воскреслим Христом. Неділя Антипасхи, що з грецької означає «замість Пасхи», бо для перших християн вона була наче повторенням празника Пасхи. У Щоденнику паломництва Сильвії Аквітанської (IV ст.) читаємо, що восьмого дня після Христового Воскресення в Єрусалимі були окремі торжества та, що того дня читали святе Євангеліє про навернення апостола Томи. Неділя Нова, або Оновлення, бо вона

перша після Пасхи і в ній наче оновлялося празнування Пасхи. Цього дня Ісус Христос своєю появою оновив для апостолів радість свого Воскресення. «У цей день, — каже синаксар Томиної неділі, — в другу неділю по Пасці, празнуємо оновлення Христового Воскресення і святого апостола Томи діткнення». Неділя Біла, або «в білому». Колись давно новохрещенці, прийнявши хрещення у Велику суботу, упродовж цілого Світлого тижня ходили в білих одежах, а в неділю Топину при особній церемонії ці одежі скидали. Західна Церква до сьогодні називає цю неділю «неділя в білому».

Неділя Провідна. Деякі автори виводять цю назву від того, що ця неділя проводить і продовжує празник Пасхи. У нашого народу був звичай у Топину неділю організовувати проводи, тобто поминання померлих, особливою трапезою та молінням за душі померлих на цвинтарі.

Святкування восьмого дня після Пасхи, як завершення торжеств світлої седмиці, з давніх-давен вважалося окремим празником. Темою богослужень цього празника, як і седмиці, що наступає після нього, є євангельська подія, що описує появу Ісуса Христа

восьмого дня після Воскресення та зворушливе навернення і визнання віри святого апостола Томи. Про значення святкування цього празника святий Григорій Богослов († 389) у своєму слові в Топину неділю так каже: «Давній і в добрій цілі установлений закон шанує день оновлення, або радше кажучи, з днем оновлення шанує нові добродійства. Чи ж не був днем оновлення і перший воскреслий день, що наступив по священній і світлоносній ночі? Чому даємо цю назву сьогodнішньому дневі? Той (тобто Великдень) був днем

(Продовження на ст. 27)

Томина Неділя

(продовження з попередньої сторінки)

спасення, а цей — днем згадки про спасення. Той день розділяє собою погребання і воскресення, а цей — є днем зовсім нового народження... Справжню онову ми сьогодні празнуємо, переходячи від смерти до життя. Тож скиньте зі себе старого

чоловіка й оновіться та жийте в обнови життя”.

Наша Церква святкує пам'ять святого апостола Томи б жовтня, а латинська — 21 грудня. Про апостольську працю апостола Томи святий Йоан Золотоустий у проповіді на Томину

неділю виголошує таку похвалу: “Він колись був слабшим від інших апостолів у вірі, а за ласкою Божою став відважнішим і невтомнішим, як вони всі. Він своєю проповіддю обійшов майже всю землю, не боячись проповідувати Боже

слово народам лютим, диким і кровожадним”. Традиція каже, що святий апостол Тома загинув смертю мученика за Христову віру в Індії.

(о. **Юліан Катрій**, ЧСВВ, „Пізнай свій обряд”).

Декларація Конгрегації Віровчення про канонічний статус «самозваних греко-католицьких єпископів з Підгірців»

У четвер, 29 березня 2012 р., у Ватикані оприлюднено «Декларацію Конгрегації Віровчення щодо канонічного статуту “самозваних греко-католицьких єпископів з Підгірців” преподобних Іллі Догнала, ЧСВВ, Маркіяна В. Гітюка, ЧСВВ, Методія Р. Спіржика, ЧСВВ, та Роберта Оберхаузера». В документі, датованому 22 лютого 2012 року та підписаному Префектом та Секретарем згаданого відомства Римської Курії, йдеться про те, що «Апостольська столиця з тривогою слідкувала за діяльністю, розпочатою преподобними Іллею А. Догналом, ЧСВВ, Маркіяном В. Гітюком, ЧСВВ, Методієм Р. Спіржиком, ЧСВВ, та Робертом Оберхаузером, які,

виключені з Василіянського Чину святого Йосафата, самі проголосили себе єпископами Української Греко-Католицької Церкви». Документ зазначає, що ці особи й надалі наносять моральну та духовну шкоду «не лише Василіянському Чині святого Йосафата й Українській Греко-Католицькій Церкві, але також і Апостольській Столиці та цілій Католицькій Церкві», що викликає поділ та замішання між вірними.

Конгрегація віровчення зазначає, що «Церковні представники різного рівня від самого початку цієї болючої справи надаремне намагалися відмовити їх від поведінки, яка, серед іншого, може ввести в оману вірних, що

й сталося з певною кількістю». «Апостольська Столиця, дбаючи про захист єдності Христового стада, сподівалася на покаяння та повернення цих духовних осіб до повної єдності з Католицькою Церквою. На жаль, — читаємо в документі, — останні події, як от невдала спроба державної реєстрації “Підгорецької групи” під іменем “Українська правовірна Греко-Католицька Церква”, показали їхню закам'янілість».

Тому, з огляду на спільне добро Церкви, переконавшись, що самопроголошені єпископи не виявляють жодного розкаяння, а, навпаки, продовжують створювати замішання,

зокрема, «очорнюючи представників Апостольської Столиці та місцевої Церкви та стверджуючи, ніби верховна влада Церкви має документи, які б підтверджували дійсність їхніх єпископських свячень», Конгрегація Віровчення, відповідаючи на запит церковної влади Української Греко-Католицької Церкви та відомств Римської Курії, «постановила цією декларацією проінформувати вірних, особливо в країнах походження самозваних єпископів, про їхній актуальний канонічний статус».

Відмежовуючись від діянь та фальшивих декларації самозваних «єпископів», **Конгрегація** (Продовження на ст. 28)

Декларація Конгрегації Віровчення про канонічний статус «самозваних греко-католицьких єпископів з Підгірців»

(продовження з попередньої сторінки)

Віровчення заявляє, що «**не визнає дійсності їхніх єпископських свячень та всіх свячень, ними уділених, чи які будуть уділені**». Також пригадується про те, що канонічним статусом чотирьох згаданих осіб є

екскомуніка, тобто виключення з церковного сопричастя. Крім того, звернено увагу на те, що «вживання назви “католицька” групами, які не визнані авторитетною церковною владою, згідно з каноном 19 Кодексу Канонів Східних

Церков, є незаконним». «Тому, вірні зобов'язані не приєднуватися до згаданої групи, оскільки вона, згідно з усіма канонічними наслідками, перебуває поза церковним сопричастям», – наголошується в останньому пункті декларації, яка також

заохочує молитися за членів цієї групи, щоб вони змогли покаятися та повернутися до повного сопричастя з Католицькою Церквою.

<http://www.radiovaticana.org>

Календар подій

3-го червня, 2012 р.: Архиепархіяльний Офіс Релігійного Навчання проводить 2-й щорічний Фестиваль релігійних пісень: «**Пісні серця**». Фестиваль відбудеться в Українській Католицькій Катедрі Непорочного Зачаття Діви Марії міста Філадельфія, ПА о 3 год. пополудні. Пісні представлятимуть діти і молодь від парафій Філадельфійської Архиепархії.

For more information, please contact Fr. Volodymyr Popuk.

Address: 827 N. Franklin St., Philadelphia, PA.
Telephone: 215-627-0143
E-mail: ukrcatecheticaloffice@catholic.org

Editorial and Business Office:

827 N. Franklin St.
Philadelphia, PA 19123
Tel.: (215) 627-0143

Online: www.ukrarcheparchy.us

E-MAIL: theway@ukrarcheparchy.us

Blog: www.thewayukrainian.blogspot.com

Established 1939

THE WAY Staff

Msgr. Peter Waslo, Teresa Siwak, Fr. Ihor Royik

The Way is published bi-weekly by the Apostolate, Inc., 827 N. Franklin St., Philadelphia, PA.

Articles and photos proposed for publication should be in the Editor's office at least two weeks before requested date of publication. For advance notice of the upcoming events, kindly send one month in advance. All articles must be submitted in both English and Ukrainian languages, THE WAY will not translate proposed articles. All materials submitted to THE WAY become the property of THE WAY.